

В ході досліджень була висунута гіпотеза про те, що більшість студентів позитивно ставляться до релігії, і відводять їй вагоме місце в сучасному суспільстві. Дана гіпотеза підтвердилася частково, тому що більша частина опитуваних позитивно ставляться до релігії, але не надає їй значного місця у своєму житті. Релігійна активність опитуваних студентів є невисокою. Більшість вважає, що у сучасному суспільстві бути релігійним – це свідомий вибір, а не данина моді.

Отже, релігія у житті сучасної молоді займає незначне місце, більшість студентів не приділяють уваги релігії. За словами респондентів, релігія не посідає важливого місця у сучасному суспільстві. Тільки невелика частина студентів-першокурсників вважають себе релігійними людьми та активно беруть участь у релігійному житті нашої держави.

Література

1. Чопей В.С. Толерантність як принцип і основа світоглядної парадигми сучасних студентів [Електронний ресурс] / В. С. Чопей. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe, вільний. – Назва з екрану.
2. Вербець В.В. Соціологія: навч. посіб. / В.В.Вербець, О.А.Субот, Т.А.Христюк. – К.: КОНДОР, 2009. – 550 с.

УДК 519.862: 330.567.2

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КЕЙНСІАНСЬКОЇ МОДЕЛІ СПОЖИВАННЯ

Вільчинська О.М. – к.е.н., доцент; Щербанюк А.Ю, ст. 3 курсу
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Споживання та заощадження є одними з основних макроекономічних категорій, що дають поглиблене розуміння коливань ВВП. Зазначені показники мають визначальний вплив на подальший розвиток виробництва, виступають індикатором зайнятості населення тощо. Джон Кейнс був одним із перших хто розвинув модель поведінки споживача, яку називають кейнсіанською функцією споживання. Кейнсіанська функція споживання – це модель споживання, згідно з якою обсяг споживання головною мірою залежить від поточного використовуваного доходу, а середня схильність до споживання зі зростанням доходу знижується [1].

Кейнс описав поведінку споживача у ринковій економіці такими трьома постулатами. По-перше, гранична схильність до споживання коливається у межах від нуля до одиниці ($0 < MPC < 1$). Це означає, що домогосподарства збільшують споживання, коли їхні доходи зростають, але споживання зростає повільнішим темпом порівняно з темпом зростання використовуваного доходу. По-друге, Кейнс уважав, що із зростанням доходу середня схильність до споживання знижується. Він розглядав заощадження як розкіш. По-третє, Кейнс стверджував, що основним чинником, який визначає споживання, є поточний використовуваний дохід, а процентна ставка не відіграє важливої ролі у визначенні обсягу споживання.

Кейнсіанську функцію споживання, враховуючи її постулати, часто записують так:

$$C = C' + cY$$

де C – споживання;

C' – автономне споживання, яке не залежить від величини поточного доходу;

c – гранична схильність до споживання;

Y – використовуваний дохід [2, с.112].

Таблиця 1. Середні доходи та споживання за місяць в розрахунку на одне домогосподарство [3].

Рік	Використовуваний дохід, X	Споживання, Y
2002	608,1	658,3
2003	708,6	736,8
2004	911,8	903,5
2005	1321,4	1229,4
2006	1611,7	1442,8
2007	2012,1	1722
2008	2892,8	2590,4
2009	3015,3	2754,1
2010	3469,1	3072,7
2011	3841,7	3456
2012	4134,2	3591,8

Графічно кейнсіанську функцію споживання зображають у вигляді прямої лінії (рис. 1) [1].

Потреби у споживанні різні, але можна виділити найбільш характерні групи товарів для сім'ї: їжа, житло, одяг, медичне обслуговування, транспорт, освіта (табл. 2).

Бідні сім'ї витрачають свої доходи на товари першої необхідності – поточне споживання і житло. Зі зростанням доходів витрати на їжу зменшуються. Витрати на одяг, товари тривалого споживання, відпочинок зростають швидше ніж доходи.

Населення України витрачає майже всі свої доходи на харчування та покупку товарів першої необхідності. Точно поточні витрати населення України – споживання – визначити складно, оскільки висока питома вага тіньової економіки не дає змоги прослідкувати потоки товарів і грошей [4, с. 78].

Попит домашніх господарств визначають такі фактори: дохід від участі у виробництві; податки і трансфертні платежі; розмір майна, дохід від майна; ступінь диференціації населення за рівнем доходів і розміром майна; чисельність і вікова структура населення.

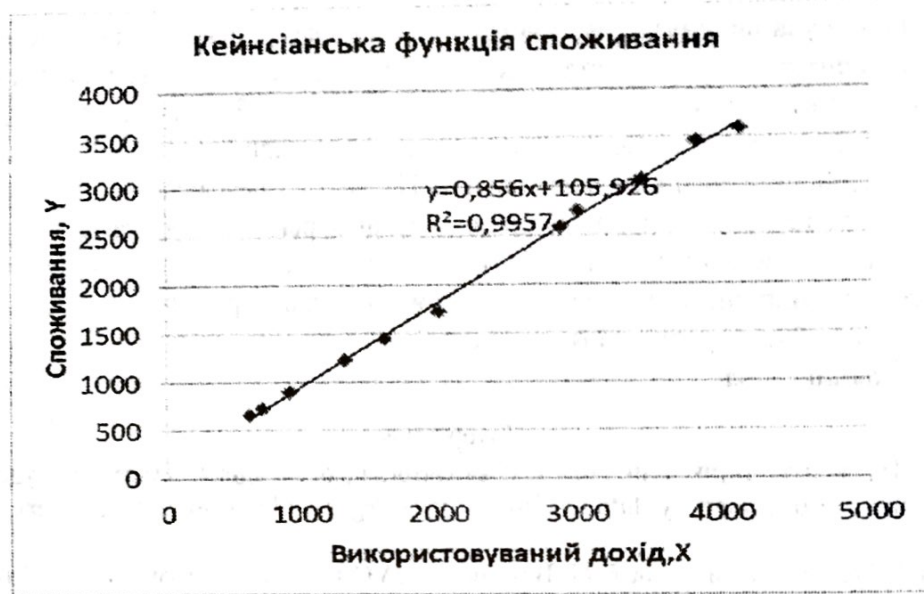

Рис. 1. Кейнсіанська функція споживання

Таблиця 2. Структура споживання сім'ї [4].

Основні компоненти споживання	%
Товари поточного споживання (їжа, одяг, енергія і т.д.)	30-35
Товари тривалого споживання (предмети побуту, транспортні засоби і т.д.)	10-20
Послуги (житло, освіта, охорона здоров'я і т.д.)	50-55

Кейнс запропонував чотири правила сукупного споживання:

1. Споживання є функцією доходу.
2. Величина граничної схильності до споживання, тобто частка споживання у кожній додатковій одиниці доходу, знаходиться в межах від 0 до 1, тобто люди схильні збільшувати своє споживання з ростом доходу, але не в тій же мірі.
3. Зі зростанням доходу гранична схильність до споживання падає.
4. Середня норма споживання, тобто відношення споживання до доходу зменшується по

мірі зростання доходу. Середня норма споживання зменшується по мірі зростання доходу, прагнучи до постійної граничної схильності споживання [4, с. 80].

Висновки

Споживання – це видатки на придбання товарів і послуг для задоволення потреб людей. Заощадження є тією частиною використовуваного доходу, що не витрачається на споживання. Економічні дослідження показують, що саме використовуваний дохід визначає рівень споживання та заощадження.

Література

1. Погрішук Б.В. / Економіко-математичне моделювання: навчальний посібник. / Б.В. Погрішук, О.М.Лисюк – Тернопіль: Крок, 2010. – 372 с.
2. Панчишин С. М. Моделі поведінки споживача / С. М. Панчишин // Макроекономіка К.: Либідь, 2001. – 616 с.
3. Демографічна та соціальна статистика / Доходи та умови життя [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Базилінська О. Я. Споживання і заощадження як макроекономічні явища / О. Я. Базилінська // Макроекономіка: Навч. пос./2-ге видання, випр. - К.: Центр учбової літератури, 2009. - 442 с.

УДК 330.564.2:330.101.541 ЛОРЕНЦ

АНАЛІЗ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ ЗА КРИВОЮ ЛОРЕНЦА

Вільчинська О.М. – к.е.н., доцент; Чубатюк Л.В., ст. 3 курсу
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Тема є актуальною, адже в реальному економічному житті рівень майнової нерівності значно вищий за офіційно визначений. Тому дані обстежень домогосподарств про сукупні витрати відображають тільки частину „тіньових” доходів через статтю „інші витрати”, яка не піддається з боку респондентів.

Крива Лоренца – кумулятивний розподіл чисельності населення та відповідних цій чисельності доходів. Для побудови кривої

Лоренца по вертикальній осі координат відкладемо частку отримуваних в суспільстві доходів, а по горизонтальній – частку сімей. Побудована в такій системі крива покаже частки доходів тих чи інших вибраних нами груп населення

Якщо сукупні доходи розподілялися рівномірно, то 10% населення одержало б десяту частину сукупних доходів, 20% – п'яту частину сукупних доходів, 50% – половину і т.д., і розподіл